

Metoderapport SKUP “Rondablikksoga”

Hvem står bak prosjektet “Rondablikksoga” av Dølen:

Redaktør og daglig leder i Dølen, Tone Sidsel Sanden, tone@dolen.no, tlf. 97581312

Journalist i Dølen, Sigrid Gausen, sigrid.gausen@dolen.no, tlf. 91695213

Journalist i Dølen, Guro Vollen (research), guro@dolen.no, tlf. 48279393

Kontaktperson:

Tone Sidsel Sanden (prosjektleder)

Publisert:

Dokumentaren “Rondablikksoga” ble publisert i fem deler. Første del **“Høyfjellshotellet som ble akuttmottak på en helg”** ble publisert 22. november, andre del **“Flyktningene ved de ti blåner”** ble publisert 24. november, tredje del **“Da brakkene sto i brann”** ble publisert 25. november. Disse tre delene ble presentert i papiravis 28. november. 29. november ble del fire **“Hotelleier fikk titalls millioner av UDI - mens lokalt næringsliv tapte penger”** publisert. Den femte delen av Rondablikksoga er et tilbakeblikk på hotellets historie: **“I høyfjellshotellets fotoalbum - slik ble Rondablikk til”**. Denne ble publisert likt med første del. Redaktørkommentar til “Rondablikksoga”, 22. november 2019:

<https://www.dolen.no/meninger/2019/11/24/Kommentar-Derfor-har-vi-skrevet-Rondablikksoga-20461446.ece>

Innhold:

1. Innledning
2. Bakgrunn for prosjektet
3. Et helt nytt samarbeid
4. Metode
  - 4.1. Grunnleggende metoder
  - 4.2. Journalistene i prosjektet
  - 4.3. Samarbeidet med NRK og SUJO
  - 4.4. Avgrensning og oversikt
  - 4.5. Organisering av organisasjonsnummer
  - 4.6. Søke innsyn i kontrakter med UDI
  - 4.7. Jobbe med kilder
  - 4.8. Imøtegåelse
  - 4.9. Motstand fra kommunen og banken
  - 4.10. Presentasjon
5. Ethiske vurderinger
6. Dette har vi avdekket
7. Konsekvenser
8. Konklusjon

1. Innledning

Dølen er lokalavis for Midt-Gudbrandsdalen. Vi dekker kommunene Nord-Fron, Sør-Fron og Ringebru. Det er fire ansatte i redaksjonen.

Som lokalavis er vi opptatt av å skrive om både stort og smått av det som rører seg i vårt dekningsområde. Arbeidshverdagen er hektisk. Noen ganger kunne vi ønske at vi hadde mer tid til å gå i dybden, fordi vi føler det ligger ubesvarte spørsmål i sakene vi jobber med. Noen saker er vanskelig å slippe taket i, fordi vi vet at det ligger en historie der som burde fortelles.

Dette var bakteppet for Dølen's graveprosjekt Rondablikksoga.

Opp gjennom årene har Dølen skrevet mye om Rondablikk høyfjellshotell, som ligger på Kvamsfjellet. I likhet med leserne våre, har også vi et forhold til hotellet, som ligger så flott til ved foten av Rondane. Det er mye tradisjon i veggene på det ærverdige bygget. I årenes løp har hotellet vært åsted for både opp- og nedturer, men det er i året 2015 vår søge starter, året da høyfjellshotellet ble akuttmottak for asylsøkere nærmest over natten, året da investor Ola Moe tok over som eier. Det ble mye bråk blant asylsøkerne på Rondablikk, samtidig gikk også en hel hotellstab i oppløsning på bare noen uker. Hva skjedde egentlig? Hvorfor ble det så mye bråk og uro?

Med til historien hører også en dramatisk brakkebrann, samt et lokalt næringsliv som sitter igjen med regninger de aldri har fått betaling for.

Selv om vi i denne tiden skrev mange saker om hendelsene ved hotellet, har vi siden den gang hatt et stort ønske om å gå dypere inn i saken, for å avdekke hva det var som gikk så galt. I riksmidlene var asylkrisen avblåst og Rondablikk glemt, men lokalmiljøet måtte leve videre med konsekvensene - og med mangelfulle forklaringer. Historien slapp likevel ikke tak i oss, vi ville til bunns. Vi ville også se nærmere på hotelleieren, Ola Moe, som på den tida satt som eier av flere hoteller i Norge. Og: Historien om Rondablikk den dramatiske høsten 2015 var sterkt sammenvevd med flyktningekrisen det året - var vår lokale historie også en historie om Norge og hvordan vi håndterte krisen?

Vi ønsket virkelig å gyve løs på dette. Men hvordan få til det til, i en liten redaksjon med fire medarbeidere?

Ved hjelp av midler fra Fritt ord ble dette mulig. For oss som liten lokalavis var dette kjærkomne midler, som gjorde det mulig å sette av nødvendige redaksjonelle ressurser til det som skulle vise seg å bli et svært krevende og omfattende arbeid. Det var et ambisiøst prosjekt vi gikk i gang med. Det er krevende for en så liten stab å jobbe med et så stort journalistisk prosjekt. Men vi mener det er viktig og nødvendig at vi gjør denne jobben. Leserne våre fortjener det.

For det var ikke bare vi i redaksjonen som gikk med mange ubesvarte spørsmål om den nevnte tida på Rondablikk. Hendelsene har ligget over lokalbefolkningen som et dempende teppe, med stadig tilbakevendende spørsmål: Hva var det som foregikk på Rondablikk, egentlig?

I løpet av prosjektet har vi hatt et tett samarbeid med Senter for undersøkende journalistikk og NRK. Dette har vært et spennende og lærerikt samarbeid. NRK Innlandet har særlig vært involvert, men spesielt redaktør for undersøkende prosjekt i NRK, Lars Kristiansen, har bidratt og vært en verdifull ressurs. Også Landslaget for lokalaviser, med prosjektet Grave lokalt, har gitt oss god veiledning i startfasen og undervegs.

Vi er stolte av tekstdokumentaren «Rondablikksoga». Denne saga, historien, som vi mener er så viktig å fortelle, ikke bare for våre lesere i Gudbrandsdalen, men for folk i hele landet. For aller mest handler denne historien om flyktningkrisen vi hadde i 2015. Den forteller om hvordan vi tok imot menneskene på flukt og om hvordan en behandler medmennesker. Det handler også om hvordan noen skaffet seg millioninntekter, ved å sko seg på mennesker i nød, i en tid der også landet vårt sto overfor en krise og en unntakstilstand.

2. Bakgrunn for prosjektet

Etter at Ronablikk gikk konkurs i 2011 tok Sparebanken 1 Gudbrandsdal over hotellet. I fire år var de på let etter kjøper til hotellet. I 2014 ble Marianne Grodås ansatt som daglig leder. Dølen var tilstede da hun ble presentert. Optimismen var stor, banken var over seg av begeistring over å ha fått en ressurs som Grodås til Kvamsfjellet. I tida som fulgte ble alle, bygdefolk, de som har hytte på fjellet, turistene, lokal næringsliv, vi som lokalavis, vitne til at stedet fikk en oppsving. Igjen fant turistbussene vegen til foten av Rondane; Rondablikk ble gjenoppbygd som en viktig turistdestinasjon. Dølen var på Rondablikk ved flere anledninger; vi skrev om oppussing og om planene for framtida. Det var umulig å ikke kjenne på den optimismen som rådet på Kvamsfjellet den tida, også gjennom alle de ansatte, som trofast gjennom mange år, hadde hatt sitt arbeidssted ved hotellet.

Høsten 2015 kom endelig en kjøper på banen, og det ble det inngått avtale mellom Ola Moe og banken. Men Moe skulle først ta over hotellet i mai året etter. Det var derfor svært overraskende da det en vinterdag i oktober ankom asylsøkere til hotellet. Nyheten spredte seg som ild i tørt gress, og som lokalavis, der vi er tett på folk, merket vi reaksjonene. Dette var svært uventa, folk forsto ikke, for var ikke hotellet fullt av gjester? Snart skjønnte vi at prosessen vakte reaksjoner også hos de ansatte på hotellet.

Det var mye bråk på Rondablikk i perioden som fulgte. Ansatte tok kontakt med lokalavisa; de hevdet at de var totalt uvitende om planene for å gjøre hotellet om til asylmottak. I tillegg var det mye bråk blant asylsøkerne som var på Kvamsfjellet. I redaksjonen diskuterte vi saken. Vi var nysgjerrige på hva det var som egentlig hadde foregått. Og hvem var egentlig denne Ola Moe?

Etter noen intense uker, ble akuttmottaket avvikla. Men en ny hendelse ved Rondablikk skulle så vekke oppsikt: I desember 2016, ble en brakkerigg på nærmere 80 brakker kjørt opp

til hotellet, og dette førte til ny uro på Kvamsfjellet. Også i administrasjon i Nord-Fron kommune og hos politikerne vakte dette bekymring og debatt. Sjøkket var stort da hele brakkeriggen brant ned, bare noen uker etter at de ble kjørt opp på fjellet. To hytter som sto like inntil brakkene gikk også med i den dramatiske brannen i januar 2017.

I tida som fulgte var det knytt mye misnøye og usikkerhet til hotelldriften. Tilbake satt nemlig flere lokale næringsdrivende med regninger de aldri fikk betaling for. Hele den opprinnelige staben ved hotellet, som så så optimistisk på framtida, var borte. De fleste slutta, noen ble sykmeldte og vendte aldri tilbake.

I kjølvannet av asyelperioden var det også to rettssaker, der ansatte gikk til sak mot hotelleier Ola Moe.

Med midlene vi fikk tildelt fra Fritt ord, gikk vi i gang med å grave i historien. Og det skulle raskt vise seg at det var et møysommelig og krevende arbeid, blant annet med mange dokumenter og kilder å forholde seg til.

Med dette som bakgrunn tok vi kontakt med Senter for undersøkende journalistikk (SUJO), for å få inn kompetanse og bistand for å fullføre prosjektet. De gikk inn i prosjektet med midler, i tillegg til at de oppretta kontakt med en ny-utdanna journalist ved SUJO, som ville flytta til Vinstra, for å jobbe med prosjektet.

I tillegg spurte vi NRK Innlandet om de ville være med i et samarbeid. Selv om dette skjedde langt ut i prosessen, resulterte det i et spennende og nyskapende samarbeid. NRK sin dokumentasjon- og samfunnsavdeling på Marienlyst ble også senere en svært sentral samarbeidspartner for oss.

Vi var en liten redaksjon med ambisjoner som vi ikke hadde ressurser eller kompetanse til å realisere. Sensommeren 2019 hadde vi gjort nesten ett års grunnresearch, og vi hadde knyttet til oss både ressurser, kompetanse og samarbeidspartnere. Det ble en intens høst i Dølen!

3. Et helt nytt samarbeid

I forbindelse med arbeidet med prosjektet, etablerte vi en helt ny samarbeidsform. Med dette åpnet det seg nye muligheter for oss som liten lokalavis til å drive undersøkende journalistikk og til å oppnå ambisjonene om å gjennomføre et stort graveprosjekt. Først inngikk vi samarbeid med SUJO, som var etablert året før. SUJOs mål er å styrke den undersøkende journalistikken i norske medier, spesielt i lokal- og regionale medium. Senere inngikk NRK også i samarbeidet, som i stedet for å være en konkurrent, ble en samarbeidspartner. NRK sitt ansvar for å ivareta og bidra til mediemangfoldet, var grunnlaget for at kontakten mellom dem og oss ble etablert. Dette ble en svært viktig metode for å jobbe ferdig prosjektet.

En liten redaksjon og en stor redaksjon, som vanligvis arbeider på ulike måter, jobbet nå sammen. Målet var å gjøre hverandre gode og å løfte kvalitetsjournalistikken ikke bare lokalt, men også nasjonalt. NRK var også opptatt av at de skulle bruke sine kanaler, som radio og TV, for å publisere prosjektet og samarbeidet med Dølen. Samarbeidet ble lagt merke til av

leserne, som ga tilbakemelding om at de syntes dette var spennende. Innad i bransjen fikk også samarbeidet mye oppmerksomhet.

4. Metode

4.1. Grunnleggende metoder

Som liten lokalavis har vi ikke noen avdelinger for dataverktøy, design eller andre verktøy som kan være til hjelp i et graveprosjekt. Vi har brukt de “gammeldagse” metodene, som å prate med folk, søke innsyn, lese gjennom dokumenter, rote rundt i firmaregistre, lage tidslinjer, bygge oversikter over selskapsstrukturer - og snakke med enda flere, sende flere innsynssøknader, og lese enda flere dokumenter.

Feltarbeidet; gode, grundige intervjuer og møter med kildene, var det viktigste for å kartlegge og hente informasjon. I denne saken fikk vi også ofte henvendelser om andre mulige kilder, i og med at saken hadde stor interesse og nedslagsfelt i bygda. Vi har forsøkt å bruke vår nære kjennskap til våre omgivelser til vår fordel.

4.2. Journalistene i prosjektet

Arbeidet med prosjektet ble jobbet frem i to faser. I den første fasen fra oktober 2018 frem til sommeren 2019 jobbet Dølen-journalist Guro Vollen med research til prosjektet. I september 2019 ble Sigrid Gausen ansatt for å bare jobbe med prosjektet på fulltid, frem til planlagt publiseringsdato 24.november. Det var ønskelig at prosjektet skulle fullføres før året var omme. I tillegg hadde Rondablikk blitt aktuelt i nyhetsbildet igjen, og det passet derfor godt å presentere saken da.

Sigrid Gausen jobbet med research, intervjuet kilder og skrev flere av artiklene. Redaktør og prosjektleder Tone Sidsel Sanden fulgte daglig opp arbeidet, coachet i skrivingen og bidro med intervjuer og kontakt med kilder.

Sigrid Gausen kom inn i prosjektet uten forkunnskaper om saken. Prosjektet ble på denne måten utført av både journalister som kjente til saken, bygda og folkene godt og en journalist som var helt fremmed. Under arbeidet var dette både en styrke og en utfordring. Folk på bygda er kanskje mer usikker på en journalist de ikke kjenner til fra før. Samtidig er det en styrke å få noen utenfra som kan se på saken med nye øyne.

4.3. Samarbeidet med NRK og SUJO som metode

En viktig og spesiell del av gravearbeidet er samarbeidet med SUJO og NRK. Samarbeidet var viktig for å få arbeidet i havn, og det førte til at vi hadde gode rådgivere tilgjengelig til enhver tid. Det var til slutt mange involvert i prosjektet, og kopifeltet i epostene ble stadig større. Dette bød på noen kommunikasjonsutfordringer, men var aller mest en styrke for prosjektet. Når så mange personer fra ulike redaksjoner og fagefelt leste gjennom og ga tilbakemelding på sakene, ble det et leservennlig og gjennomarbeidet produkt.

Vi jobbet med prosjektet i google docs. Alle involverte samarbeidspartnere hadde tilgang til alt materiale. Dette gjorde det også enkelt å dele innhold med hverandre, som video produsert av NRK. Ved å skrive artiklene i google docs kunne også alle gå inn i sakene til en hver tid å følge med på fremgangen, kommentere og lese korrektur. Med så mange involverte som bidro med ulike deler og research var det vanskelig å finne en god organisering på materialet. Til et fremtidig prosjekt er det derfor viktig å bli enig om strukturen på en eventuell delingsplattform.

Det ble også produsert en logg underveis i prosjektet. Her skulle alle som var involvert i prosjektet loggføre hva de hadde gjort for dagen. På denne måten var det enkelt å unngå dobbeltarbeid, og alle ble oppdatert på hva som hadde blitt gjort. Loggen var også et sted man kunne lufte frustrasjon og stille spørsmål. Loggen var nyttig i arbeidet med denne rapporten, da man lett kan se utviklingen av arbeidsprosessen og hvilke utfordringer man hadde.

SUJO ga god veiledning på hvordan man starter og organiserer et graveprosjekt. De ga gode tips om hvordan vi skulle organisere kildematerialet vårt og ga kontinuerlig råd om hvordan man kunne gå frem for å løse ulike problem vi møtte i arbeidet. I løpet av arbeidet ble det holdt tre workshops hvor SUJO var til stede. Her ble hypoteser, kildelister og tema for artiklene utarbeidet. Per Christian Magnus fra SUJO var også til god hjelp for hvordan vi skulle manøvrere oss i samarbeidet med NRK, siden han tidligere har jobbet der. Kristine Holmelid fra SUJO leste igjennom flere versjoner av sakene og ga gode og detaljerte tilbakemeldinger. I tillegg til å bidra med erfaringer fra tidligere graveprosjekt, som Dølen manglet, var de også viktige for å holde moralen oppe. Oppmuntring og engasjement fra noen som trodde på prosjektet var givende og motiverende da det buttet i mot.

Samarbeidet med NRK skjedde på flere plan. En journalist fra NRK Innlandet bidro med research og skrev en av artiklene. En annen journalist fra NRK Innlandet laget TV-sak og en såkalt XL-sak for NRK sin nettplattform. XL-saken var basert på research og intervju som vi hadde gjort i Dølen, og lignet derfor på artiklene vi publiserte selv. Prosjektet var det første samarbeidet av sitt slag mellom NRK og en lokalavis. Veien ble derfor til mens vi gikk.

Vi sitter igjen med mye gode lærdom etter samarbeidet. Når det er flere aktører involvert i et slikt prosjekt, er det viktig i en tidlig fase å gjøre klare avtaler. Vi hadde i lang tid jobbet med graveprosjektet, og etterhvert ga vi NRK tilbud om å bli med, for å se om det kan være nyttig med slike journalistiske samarbeid. Med vår gode erfaring med dette samarbeidet ser vi at det ved et mulig neste samarbeidsprosjekt at den nasjonale nyhetsorganisasjonen bør involveres i en tidligere fase.

For begge parter, NRK og Dølen, ble dette et vinn-vinn prosjekt. Dølen fikk nyttig hjelp fra en redaksjon med erfaring i grave/undersøkende journalistikk. Slik tilegna vi oss ny og verdifull kompetanse, som blir nyttig når vi skal jobbe med andre graveprosjekt. Med å ha

NRK med på laget, nådde vi et langt større publikum, mange flere fikk lest sakene og sett den jobben som vi har gjort med Rondablikksoga. NRK fikk på sin side tilgang til alt vi hadde innhenta av dokumentasjon og til våre tekster. Begge sakene NRK publiserte var hovednyheten på deres nasjonale nettside. Sakene hadde svært høy lesing - hovedsaken har i skrivende stund hatt 290 000 sidevisninger, hvilket er mye selv for NRK. .

For Dølen som lokalavis var det viktig at saken fikk ligge ute eksklusivt en stund før NRK publiserte. Vi var opptatt av at dette skulle gi abonnementsinntekter og at vi skulle ha eierskap til saken, siden dette var vårt prosjekt. Siden NRK har alt åpent på nett, var vi opptatt av at de ikke publiserte for tidlig, for å hindre at hele historien “ble gitt bort”. Dette er en problemstilling som kommer opp når et abonnement-drevet medie og allmennkringkaster samarbeider. For at begge parter skal kunne ta hensyn til sine egne redaksjonelle vurderinger ift. publisering er det derfor avgjørende at man har en klar avtale og god oversikt over hvilken informasjon og artikler som blir publisert av hvem til hvilket tidspunkt.

En avgjørende person for at graveprosjektet kom i mål var Lars Kristiansen. Kristiansen har bred og lang erfaring med gravejournalistikk og var på speed-dial under hele prosjektperioden. Han var tilgjengelig for alle typer spørsmål til alle døgnets tider. I tillegg hadde han god kjennskap til de ulike metodene vi brukte for å innhente informasjon, som brønnøysundregistrene, politirapporter, regnskap og intervjuteknikk.

Samarbeidet med SUJO og NRK var motiverende. I samarbeidsprosjektet bidro folk med den erfaringen og kompetansen som hver enkelt satt med. Dette gjorde at vi lærte mye av hverandre. Det ble hyppige diskusjoner om lesbarhet, metode, kildehåndtering og presentasjon. I tillegg fikk vi god kontakt med kollegaer i andre medier og redaksjoner, som kan gjøre at en enklere kan etablere samarbeid om prosjekter senere. Samarbeid var kanskje spesielt fruktbart siden det var mellom et nasjonalt og lokalt medie. Dette gjorde at vi hadde et unikt fokus i skriveprosessen og i presentasjonen, da vi skulle skrive både for et nasjonalt og lokalt publikum.

4.4. Avgrensning og oversikt

Vi starta med å finne dokumentasjon fra registre og instanser vi visste ville bli nyttig. Vi gikk igjennom Dølen og andres artikler fra Rondablikk, fra og med da avtale om salg av hotellet ble kjent. Alle foto vi hadde ble arkivert, og vi fikk også tilsendt bilder og artikler av andre.

Vi hadde før prosjektet sett på den omfattende selskapsstrukturen ved hoteldriften og andre selskaper Moe sto bak. Mye tid ble brukt på brrreg.no og på telefon og e-post. Alle kunngjøringer sortert fra Brønnøysund ble bestilt, men kombinasjonen av for liten kompetanse her og litt vanskelig «pakking» av filene, gjorde at vi ikke kom videre med sortering av datagrunnlaget.

Andre skriftlige kilder var politiets etterforskning av brannen, logg fra brannvesenets utrykning, 110-sentral for å få innsyn i dokument (lydfiler). Disse var forøvrig sletta. Fra tidligere hadde vi brannvesenets utrykningsvideo. Vi fikk arbeidstilsynets dokumenter etter tilsyn i 2016. Eiendom.no/kartverket for informasjon om eiendommen og skifte. Noen rettsdokumenter, blant annet fra den ene rettssaken.

Noen bakgrunnsintervjuer av kilder ble gjort, blant annet av banksjef, firma ramma av konkurs, folk som hadde jobba der, politi og brannvesen.

Det var et stort materiale som hadde blitt samlet inn over flere måneder, og det var viktig å organisere det og få oversikt over hva vi skulle bruke i artiklene. Vi hadde samlet inn rettsdokumenter, korrespondanse med kommunen, bygningsplaner, prospekt, kunngjøringer fra brønnøysundregistrene og innsyn i politietterforskning. Mye av arbeidet gikk med til å gå gjennom materialet og finne ut hva vi ønsket å belyse i artiklene, og hva vi kunne kutte ut.

Vi hadde fått innsyn i rettsdokumenter fra en rettssak som handlet om en arbeidskonflikt ved hotellet. Dette inkluderte 655 sider med bilag. I disse dokumentene var det en hel del interessante epost-korrespondanser til og fra hotelleier Ola Moe.

Vi gikk gjennom alt materialet manuelt. Ut i fra disse dokumentene laget vi en tidslinje, hvor det var lett å få oversikt over hvilke hendelser som inntraff til hvilke tidspunkt, og hvem som var involvert i disse hendelsene. I den grad det var mulig ble det lagt ved et bilagsnummer, eller referanse til et dokument i tidslinjen, som kunne bekrefte den nevnte hendelsen. På denne måten kunne vi få en detaljert oversikt over hva som hadde skjedd, samtidig som det var mulig å sammenligne historier fra kilder.

Hendelsene vi systematiserte i oversikten var av ulik størrelse og art. Det var tidspunkt for når Ola Moe tok kontakt med UDI, når ulike folk ble ansatt, når de ble permittert, når var politiet ved stedet, når var brannen osv. Disse systematikken var viktig for å få oversikt over historiens gang, og viste seg også å være nyttig overfor kildene. Det virket som kildene husket mer når de fikk bekreftet tidspunktet for den eventuelle hendelsen eller tidsperioden de fortalte om. Tidspunktet ble knyttet opp til andre minner, og de hadde mer å fortelle.

4.5. Organisering av organisasjonsnummer

En av de største utfordringene i denne saken var å forstå organisasjonsstrukturen til Ola Moe. I hotellbransjen, som vi var interessert i, opererte han med flere selskap. I dokumentene vi så på - rettsdokument, UDI-kontrakter og kommunikasjon med kommunen - var det forskjellige organisasjonsnumre knyttet til ulike deler av driften ved Rondablikk og de andre hotellene.

For å få en oversikt over disse måtte vi inn i Brønnøysundregistrene (brreg). Ved første øyekast virker det ikke som brreg viser kunngjøringer og annen informasjon hos slettede foretak. Hendelsene vi undersøkte skjedde i 2015-2017, og mange av selskapene til Ola Moe

var enten slettet eller fusjonert inn i andre selskap. For å finne informasjon om slettede foretak, kan man først søke på et organisasjonsnummer som allerede finnes, deretter gå til kunngjøringer på det selskapet, og så trykke på “nytt søk” øverst i høyre hjørne. Der kan man søke i kunngjøringer hos slettede foretak. På denne måten fant vi hvem som hadde vært involvert i de ulike selskapene i ulike verv. Dette ble viktig for å vise hvordan organisasjonsstrukturen til Ola Moe fungerte. For hvorfor var det så mange forskjellige organisasjonsnummer?

Det viste seg etterhvert at ett selskap hadde kontrakt med UDI, et annet eide hotellet og et tredje selskap drev hotellet. Ola Moe hadde ved flere anledninger uttalt til media at han ikke hadde noe med forholdene ved hotellet å gjøre, i og med at han hadde leid ut driften til et annet selskap. Dette selskapet var eid av Lasse Røssland, som var en kollega av Ola Moe. De delte kontor sammen i Oslo. Breg ble viktig for å vise at Lasse Røssland hadde vært involvert i Ola Moe sine selskaper over tid, og at de samarbeidet om prosjekter. Vi fant ut at Røssland hadde jobbet for Moe rett før Røssland selv begynte å drive hotellet.

Det avgjørende for vår vurdering av å publisere at Ola Moe var direkte knyttet til drift og resultat på Rondablikk, ble en rettsavgjørelse fra Sarpsborg, hvor en tidligere medarbeider på hotellet stevnet ledelsen. Retten gjennomgikk alle direkte og indirekte eierskap, og slo fast at for alle praktiske og juridiske formål var det Ola Moe som var ansvarlig for både drift og arbeidsforhold på hotellet.

4.6 Søke innsyn i kontrakter med UDI

For å regne ut hvor mye Ola Moe tjente på akuttmottakene måtte vi få tilgang til kontraktene med UDI. Vi ønsket også å få tilgang på kommunikasjonen Ola Moe hadde hatt med UDI, for å få bekreftet at han holdt informasjon tilbake fra hotelledelsen og banken. På tidspunktet hvor disse kontraktene ble underskrevet var det kaotiske tilstander hos UDI. De har ikke noe systematikk i kommunikasjonen med de som kunne tilby husly til flyktninger. Vi ba derfor om all kommunikasjon de to lokale UDI-kontorene hadde hatt med UDI sentralt. Dette tok lang tid, og vi måtte purre flere ganger.

Vi fant også feil i en av kontraktene. For å være sikker på at det var riktig kontrakt sammenlignet vi organisasjonsnummeret i kontrakten med de vi hadde funnet i selskapene til Ola Moe. En av kontraktene hadde feil organisasjonsnummer på fremsiden. Dette styrket mistanken om at ting hadde gått fort for seg i 2015, da flyktningkrisen var på det verste. Kontraktene var en standardkontrakt uten mange krav, noe som ga rom for tolkning for de som drev akuttmottakene.

4.7. Jobbe med kilder

Etter vi hadde fått oversikt over de kjente og større hendelsene ved hotellet, og stadfestet disse gjennom ulike dokumenter, var det på tide å få historiene fra de som var til stede. Vi hadde utviklet flere hypoteser i forarbeidet:

- *Hotelleieren holdt igjen informasjon til både banken og de ansatte om overgangen fra hotell til akuttmottak.*
- *Måten arbeidet ved akuttmottaket var organisert gjorde det utfordrende å jobbe der.*
- *Ola Moe tjente mye penger på akuttmottaket, samtidig som lokale leverandører ikke fikk betalt*

I dette prosjektet ønsket vi å gi folk i bygda et riktig bilde av hva som hadde skjedd på Rondablikk. Det var mange ulike historier folk fikk høre, og som lokalavis så vi på det som viktig å fortelle hva som faktisk skjedde. De viktigste kildene i dette arbeidet har derfor vært de som jobbet ved hotellet, samt de som jobbet med og rundt akuttmottaket, samt flyktingene selv.

Vi snakket med flere titalls personer som var involvert ved høyfjellshotellet. Vi hadde fokus på at vi skulle snakke med personer i alle roller: Både renholdspersonale, mottaksmedarbeidere, mellomledere, nattevakter, gamle hotellmedarbeidere, hyttenaboer og næringslivet ble intervjuet. Historiene var mange, og mye var vanskelig å dokumentere siden det var en stund siden det hadde skjedd. Intervjuene var åpne, og målet var å få et mest mulig detaljert inntrykk av hvordan tiden på hotellet hadde vært.

Vi tok opp alle intervjuene. Dette ble spesielt viktig i sitatsjekkene med de mer “tunge” og profilerte kildene, som banksjef og ordføreren. Mange av kildene var veldig uerfarne og trengte flere runder for å føle trygghet.

I tillegg til at kildene var uerfarne, kjente mange på at det var skummelt å stå frem i lokalavisen. Et lokalsamfunn er preget av en offentlighet hvor ingen ønsker å stikke seg så veldig ut. Vi brukte lang tid på å bearbeide noen av kildene. Ved første kontakt la vi frem saken og ba dem tenke på om de ønsket å dele sin historie. Dette gjorde vi ved flere anledninger. Vi diskuterte mye hvordan vi på best mulig måte skulle behandle og møte kildene

Fordelen med å være en lokalavis, og å gjennomføre et slikt arbeid på et lite sted, er at alle kjenner alle. Om en kilde var skeptisk til å delta tok den personen i redaksjonen som kjente vedkommende best kontakt. På denne måten virket det ikke fullt så skummelt å stille opp på intervju. Videre var det viktig å tydelig forklare hvordan intervjuet ville bli brukt. Flere var ukjent med praksisen rundt sitatsjekk. Dette kunne og skape usikkerhet hos kilden. Utover i prosessen ble vi derfor bedre på å klargjøre veldig tydelig hvordan vi skulle bruke intervjuet, hvordan vi jobbet med stoffet og generelt planen for journalistikken.

Noen av kildene ønsket å trekke seg fra prosjektet da det nærmet seg publisering. De var redde for konsekvensene av å stå frem. Det måtte flere runder til for å overtale dem. Først prøvde Sigrid å overtale, og når det ikke gikk, gikk Tone, som er redaktør inn. Dette fungerte

bra. Tone er lokal og kunne berolige kildene på en annen måte enn hva en utenforstående journalist kunne.

Et annet grep vi gjorde med flere av kildene var å lese artikkelen eller sitatene deres høyt for dem. Det virket som dette gjorde det mindre "skummelt" å være i avisen for dem. Å lese sitatene sine nedskrevet kan gjøre at kilden overtenker sin tilstedeværelse i artikkelen. Å få sitatene lest høyt gjør de mer levende og muntlig.

4.8. Imøtegåelse

Under hele prosjektet var vi veldig opptatt av å tilby samtidig imøtegåelse til dem som har krav på dette. Dette har spesielt vært aktuelt overfor Ola Moe. Vi tok kontakt med ham ca. en måned før saken skulle publiseres. På dette tidspunktet presenterte vi prosjektet for ham: Hvilke tema vi kom til å skrive om, at vi samarbeidet med NRK og SUJO og at vi ønsket hans versjon av saken. Vi forsøkte ved flere anledninger å få til et intervju med ham, via meldinger, telefonsamtaler og sms. I all korrespondanse vi har hatt med han tilbød vi at vi kunne møte han for å ta et intervju.

Vi sendte også over alt av materiale der han var nevnt, eller som omfattet hans person og selskapsdrift. Vi valgte å dele mer materiale enn hva som kreves i Vær varsom-plakaten pkt. 4.14. I tillegg til sterke beskyldninger av faktisk karakter, sendte vi alle temaer og passuser vi tenkte at han ville eller kunne ha kunnskap eller en mening om. Dette var et bevisst valg fra vår side, for å vise at vi ønsket å presentere en korrekt og nyansert artikkelserie. I tillegg ønsket vi å være sikre på at vi hadde sendt over alt kilden hadde krav på iht. Vær Varsom-plakaten, og da var det like gjerne greit å helgardere.

Vi hadde hele veien et reelt ønske om å høre Ola Moe sin versjon. Historiene vi hørte fra de ansatte og de som var tilknyttet hotellet sammenfalt ofte godt. Dette gjorde at vi bare ble mer nysgjerrig på hvordan Ola Moe opplevde situasjonen. Det viktigste for oss var at vi ikke presenterte en ensidig fortelling.

Da Ola Moe gjorde det klart at han ikke ønsket å bidra, påvirket dette saken vår. Det var noen elementer i saken som bare Ola Moe kunne belyse, som vi derfor ikke kunne inkludere. I ettertid kan man spørre seg om vi skulle tatt kontakt tidligere, for å øke sjansen for et intervju med ham.

4.9. Motstand fra kommunen og banken

Da vi først tok kontakt med banken, som hadde solgt hotellet til Ola Moe, var de kritiske til at vi skulle lage en sak om Rondablikk. De mente negativ dekning av hotellet var noe næringslivet på fjellet ville tape på. Banken ønsket heller ikke å gi noe informasjon om sitt kundeforhold til Ola Moe. Vi fikk flere intervjuer med de, hvor de kom med avklarende informasjon rundt kjøp og salg av hotellet. De var svært restriktive i sine uttalelser om Moe,

og ønsket ikke å bekrefte eller avkrefte noen av informasjonen vi hadde om, blant annet hans økonomiske situasjon overfor banken.

Kommunen var også en viktig kilde, i og med at de hadde ansvaret for helsetjenester for de som oppholdt seg ved akuttmottaket. De som jobbet på akuttmottaket fortalte at de sendte mange ned til bygdas legesenter og legevakt. Dette ville naturligvis medføre merarbeid for kommunen, og vi var nysgjerrige på hvordan helsearbeiderne hadde opplevd den tidvis kaotiske situasjonen. Da vi tok kontakt med virksomhetsleder for legesenteret, møtte vi veldig lite velvilje. Hun ønsket ikke å svare på spørsmålene vi kom med. Da vi tok kontakt med legen som var kommunelege på det aktuelle tidspunktet, ønsket heller ikke hun å uttale seg om saken.

Vi måtte til slutt ta kontakt med kommunalsjefen for å få en uttalelse. Han kunne naturligvis ikke si noe om hvordan det var å jobbe under perioden det var akuttmottak på fjellet. Det at helsevesenet i kommunen ikke ønsket å bidra til saken vår var frustrerende. En viktig del av gravearbeidet var å se hvordan den plutselige opprettelsen av akuttmottak påvirket alle som var involvert. Å belyse dette kan gjøre at man finner bedre løsninger til en lignende situasjon.

4.10. Presentasjon

Når vi skulle planlegge hvordan sakene skulle presenteres, knyttet vi til oss grafiker Vidar Håland. Vi ønsket å ha en layout utenom malene både på papir og nett. Vidar deltok fysisk på ett av møtene vi hadde med alle parter, i tillegg var han med over Skype på de andre møtene. Vi hadde tett kontakt med han om hvordan sakene skulle presenteres og hva som var viktig å ha med. Her spilte Vidar en viktig og nyttig rolle. Samarbeidet gjorde at vi fikk formidlet historiene på en gjennomtenkt og gjennomført måte, med grafiske element som gjorde sakene lett gjenkjennelige og til en serie. Slik fikk vi også utnyttet alt bilde- og filmmaterialet på en god måte.

5. Etske vurderinger

Foruten om å ta særlig hensyn til imøtegåelse gjorde vi kontinuerlig flere etiske vurderinger. Dette gikk blant annet på anonymisering. Flere av kildene ønsket å være anonyme, fordi de var usikre på hvilken reaksjon de ville få fra folk flest og fra Ola Moe. Vi ønsket i utgangspunktet ikke å bruke anonyme kilder. For det første var det etter vår vurdering ingen av kildene som kom med informasjon som utgjorde noen fare for liv eller helse, og for det andre var vi opptatt av at leserne skulle vite hvem som hadde opplevd disse tingene. I en liten bygd der alle kjenner alle er det lett at rykter spres, og lokalavisen skal ikke være en kilde til spekulasjon blant folk. Vi gikk løs på Rondablikk-prosjektet nettopp for å gi forklaringer og skape avklaringer i en historie som var full av rykter og spekulasjoner. Vi ønsket å bidra til åpenhet - ikke flere anonyme historier.

Siden mye av materiale baserte seg på beskrivelser fra kilder var vi opptatt av at vi hadde to eller flere som kunne bekrefte de ulike hendelsene og historiene. Dette var spesielt viktig i og med at det hendte for noen år tilbake, og en person sitt minne kan være svekket av tiden som

har gått. Det var flere historier vi gjerne skulle tatt med i prosjektet, men som vi ikke klarte å få bekrefte av flere kilder.

Vi satt på store mengder bilder og film fra inne på akuttmottaket på Rondablikk. Vi var opptatt av å bruke materiale der menneskene ikke kunne identifiseres, siden vi ikke klarte å komme i kontakt med alle dem som var med på bildene og filmene. Vi ønsket ikke å risikere at asylsøkere skulle involveres i saken mot sin vilje.

6. Dette har vi avdekket

I starten av prosjektet hadde vi tre hovedhypoteser om saken, som vi fikk bekreftet etterhvert som vi jobbet med saken. For å oppsummere avdekket vi følgende i våre artikler:

- *Hotelleieren holdt igjen informasjon til både banken og de ansatte om overgangen fra hotell til akuttmottak.*
- *Måten arbeidet ved akuttmottaket var organisert gjorde det utfordrende å jobbe der.*
- *Ola Moe tjente mye penger på akuttmottaket, samtidig som lokale leverandører ikke fikk betalt.*
- *Det var en vanskelig tilværelse for flere av asylsøkerne.*
- *UDI hadde få krav til akuttmottakene som ble opprettet på denne tiden, noe som gjorde handlingsrommet stort (og kostnadsrammene mindre) for de som drev akuttmottak.*
- *Mange sitter igjen med frustrasjon og sinne over de avgjørelsene som ble gjort ved hotellet og akuttmottaket fra 2015 og frem til i dag.*
- *Banken finansierte lånet til Ola Moe for å kjøpe hotellet.*
- *Brannvesenet advarte om brannfare ved en brakkerigg bare uker før det begynte å brenne i dem. Dette ble det ikke gjort noe med.*
- *Under politietterforskningen ble det begått en etterforskningstabbe, da politiet glemte å be Telenor om å sikre spor fra telefon- og datatrafikk*

I tillegg til å bekrefte hypotesene vi hadde før vi startet arbeidet, avdekket vi altså også mye mer. Vi merket at dette gikk inn på både lokalbefolkningen og andre som var eller hadde vært involvert på hotellet.

7. Konsekvenser

I forbindelse med og etter vår publisering kom Ola Moe “på banen”. I våre henvendelser til Moe tett inn mot publisering, der vi flere ganger forsøkte helt inn til det siste å få ham i tale, ga Moe uttrykk for at han ikke forsto hva vi snakket om, og at han ikke hadde mottatt noen informasjon fra oss om hva vi jobbet med. Han spilte uforstående. Da var det godt å vite at vi hadde lagret og tatt vare på all kommunikasjon vi hadde hatt med han, og at vi også visste at han hadde svart oss på e-poster ved flere anledninger.

Rett i forkant av publisering ble det lagt ut et langt innlegg på Rondablikk sin Facebook-side, der det ble skrevet at Dølen jobbet med en drittpakke mot Rondablikk og at avisen hadde mottatt penger for dette. Det ble påstått at lokalavisa var ute etter å ødelegge for hotellet og lokalt næringsliv. Kraftige påstander og løgn om journalist Sigrid sine intensjoner i saken, ble også beskrevet i innlegget. Også en kilde i saken ble angrepet. I teksten ble det truet med å slå tilbake. Dølen er kjent med at flere rapporterte Facebook-innlegget, og Facebook valgte å stenge hele siden til Rondablikk.

Etter publisering mottok alle ansatte i Dølen, samt flere av kildene, to e-poster fra Ola Moe. I disse la Moe ned et privatrettslig forbud mot å ta seg inn på eiendommen til Rondablikk og tilhørende eiendommer. Dette skulle gjelde alle med tilknytning til Dølen, samt familiemedlemmer. Forbudet gjaldt også å delta på festivalen Rondaståk, som holdes på hotellets eiendom. Moe beskrev i e-posten at han hadde en liste i resepsjonen med navn og bilder på alle som forbudet angikk.

En kilde i Rondablikksoga delte disse e-postene på Facebook, i tillegg til at vi lagde en redaksjonell sak. Det skapte engasjement og reaksjoner, og det ble diskutert mye i sosiale medier. Flere tok kontakt med oss i Dølen i etterkant om innlegget for å gi støtte. Styreleder for Rondaståk gikk også ut på scenen under arrangementet Verdiskapingsprisen (arrangement for næringslivet) og presiserte at alle fra Dølen var velkommen på festivalen.

Som en konsekvens av vårt fokus på brakkebrannen på Rondablikk, ble Nord-Fron kommunes rolle i saken tatt opp på møte i Kontrollutvalget. Utvalget vurderte om de skulle gå nærmere inn på saken. Det ble derimot vedtatt å la det ligge.

I etterkant av at alle sakene var publisert sendte regiondirektør i UDI, Siv Kjelstrup, et leserinnlegg til Dølen. Hun skrev at UDI hadde fått flere spørsmål etter sakene om hvordan UDI ville håndtere en eventuell ny asylkrise. Kjelstrup beklaget her de ansatte ved Rondablikk sin negative opplevelse.

8. Konklusjon

Det er ingen tvil om at et slikt graveprosjekt er krevende for ei lita lokalavis med kun fire redaksjonelt ansatte. Men vi jobber etter et prinsipp om at små også kan gjøre store ting. Ved hjelp av gode metoder og det å benytte seg av kompetansen som er tilgjengelig, her Landslaget for lokalaviser, SUJO og NRK, er det mulig også for lokalaviser å drive kritisk undersøkende journalistikk.

Ved å slå seg sammen på denne måten, hever en nivået på journalistikken. Samtidig må det være noe avisen ønsker å prioritere. Kanskje får en ikke dekket like mange lokale arrangement og hendelser i perioden prosjektet varer. En må også være innstilt på å legge ned mye tid og arbeid. Vi mener dette er en riktig prioritering. Også folk på små steder fortjener at det graves i saker som opptar dem og som påvirker samfunnet rundt dem.

Å samarbeide med SUJO har vært svært lærerikt. Ved å få deres ressurser inn i prosjektet, har vi tilegnet oss verdifull kompetanse og lærdom vi kan dra nytte av til neste prosjekt. SUJO er en enorm ressurs for lokalavisene, og som har vært svært nyttig for oss i vårt arbeide.

NRK har vært en god samarbeidspartner. Det har vært svært spennende å jobbe med dem, vi har på en måte gått opp en ny veg. Ingen hadde noe erfaring med et slik samarbeid tidligere. Å få inn den beste kompetansen NRK har på undersøkende journalistikk, mener vi ga prosjektet et kvalitetsstempel og som sikra høy kvalitet på arbeidet. Vi er stolte over å ha fått til dette. Samtidig håper vi dette kan inspirere andre små aviser til å gå i gang med et graveprosjekt, og også se mulighetene som finnes til å få nødvendig og god hjelp til å fullføre. Ved å slå gode journalistiske krefter sammen, blir kvaliteten deretter. Det kommer igjen leserne våre til gode.

Samarbeidet med NRK ga oss også toppsak på NRK sine nettsider to dager på rad. Å få disse sakene linka til våre nettsider, og i tillegg med Dølen sine journalister sin byline på, mener vi er merkevarebygging på sitt aller beste. Prosjektet fikk også TV-tid, der NRK Innlandet sin redaktør, Inger Johanne Solli, og Sigrid fra Dølen i nyhetsendingen fortalte om samarbeidet. Medier24 lagde to saker på prosjektsamarbeidet, og sendte direkteintervju med Solli og Tone (redaktør i Dølen) på Facebook.

Før Dølen valgte å gå i gang med graving omkring årene på Rondablikk, reflekterte vi mye rundt hvorfor vi skulle velge dette prosjektet. Sida hendelsene skjedde for noe tid tilbake, var vi særlig spente på hvordan leserne våre ville ta imot dette. Ville mange mene at vi burde latt det ligge? Hotellet betyr mye for folk, og folk er opptatt av hvilken betydning hotellet har for lokalmiljøet. Etter publisering hørte vi aldri dette fra noen. Å få tilbakemeldinger fra leserne på at journalistikken var viktig, nyttig og interessant, har betydd mye. Vi har følt underveis at vi har skrevet en historie som mange har satt pris på å lese. At lokalavisa har gjort et slik graveprosjekt, har blitt lagt merke til, og vi oppfatter at det har gjort inntrykk. Totalt solgte vi 37 abonnement på Rondablikksoga. Til sammen har sakene per nå 7908 sidevisninger. Leserne har satt pris på å få vite hva som skjedde på høyfjellshotellet i disse årene.

Vi håper også at vi ved å ha tatt med leserne inn gjennom dørene på hotellet i asylperioden, har gitt dem et tydeligere bilde på hvordan det var for disse menneskene å komme til Kvamsfjellet. Folk rista på hodet og var frustrerte over bråkmakerne som hadde kommet fra fremmede land. Med vår dokumentar tror vi leserne forstår bedre hvorfor det ble bråk, hvorfor det var så mye frustrasjon blant disse menneskene som hadde flyktet fra hjemlandet.

UDI har fortalt om et år i 2015, som var helt spesielt når det gjaldt flyktingtilstrømming. Det var en ekstraordinær situasjon, UDI jobbet febrilsk for å skaffe disse menneskene et tilholdssted. Mange private gjorde gode penger på dette, og satt igjen med millioninntekter. Dette kan en mene er rett eller galt, men Rondablikksoga forteller også om at det ble spekulert i dette, ved å bruke minst mulig på flyktingene, spare inn på mat og på

fritidsaktiviteter. Vi mener det er mye å lære fra denne perioden, for kanskje kan en lignende krise oppstå igjen. UDI har også i etterkant av sakene vi publiserte, gitt uttrykk for at det er gjort endringer i forhold til retningslinjer for å drive asylmottak.

Mye av det som var motivasjonen vår ved å gå inn i dette prosjektet, var de ubesvarte spørsmålene vi hadde i forhold til de turbulente årene på Rondablikk. Vi føler vi har klart å besvare disse. Vi har forstått hvorfor det var misnøye og bråk blant asylantene, og vi har fått forklaring fra alle de ansatte på hvorfor de ikke holdt ut å stå i arbeidet lenger. Vi har analysert pengestrømmen, og forklart hvordan Ola Moe har drevet business. Ikke minst har vi fått tydelig fram hvilke konsekvenser denne typen forretningsdrift kan få for små lokalsamfunn og næringsaktører.

Vi synes også det var interessant da Kontrollutvalget så på Nord-Fron kommune sin rolle i brakke-saken. De valgte å ikke gå videre med det, mye på grunn av at saken lå noen år tilbake i tid. Likevel er dette et tegn på at Kontrollutvalget ser at kommunen burde håndtert denne situasjonen på en annen måte.

Vi hadde i løpet av arbeidsperioden et sterkt ønske om å få Ola Moe i tale. Vi forstår at det er tøft å stå i et så kritisk søkelys. Etter gjentatte forsøk på å få til en konstruktiv dialog med Moe, og flere invitasjoner til intervju, lot dette seg ikke gjøre. I stedet valgte Moe å komme på banen i etterkant ved å sende ut e-poster med sanksjoner til alle Dødens ansatte og til kilder i sakene. Dette var også en erfaring vi gjorde oss, at det lett kan storme når en velger å drive kritisk undersøkende journalistikk lokalt.

I tida mens vi jobbet med prosjektet, dukka det kontinuerlig opp nye saker knytta til Rondablikk. Dette gjorde at vi følte vi skrev en høyaktuell gravesak, og slik ble dokumentaren en naturlig oppfølger av de aktuelle sakene. Disse omhandlet salg av hotellet, en kjøper som etter hvert på ble siktet for underslag, ansatte som slo hotellet konkurs i tingretten, og stengte dører. Alle disse sakene fulgte vi opp fortløpende.

I denne historien føler vi fortsatt at det er flere element som kunne vært ettergått. Ola Moe eier mange andre hoteller der vi også vet at det har vært bråk og misnøye med drift. I dag ligger Rondablikk igjen ute for salg. Vi mottok også flere tips i etterkant av publiseringen, og disse tipsene følger vi opp.

Flere lesere har spurt: Kommer det flere deler av Rondablikksoga? Det tar vi som et godt tegn. Og kanskje blir det en oppfølger. Siste ord er neppe skrevet i sagaen om høyfjellshotellet ved Rondane.

Vinstra, 13, januar 2020

Tone Sidsel Sanden, Guro Vollen og Sigrid Gausen

Vedlegg:

Dokumentaren “Rondablikksoga” ble publisert i fem deler. Første del **“Høyfjellshotellet som ble akuttmottak på en helg”** ble publisert 22. november, andre del **“Flyktningene ved de ti blåner”** ble publisert 24. november, tredje del **“Da brakkene sto i brann”** ble publisert 25. november. Disse tre delene ble presentert i papiravis 28. november. 29. november ble del fire **“Hotelleier fikk titalls millioner av UDI - mens lokalt næringsliv tapte penger”** publisert. Den femte delen av Rondablikksoga er et tilbakeblikk på hotellets historie: **“I høyfjellshotellets fotoalbum - slik ble Rondablikk til”**. Denne ble publisert likt med første del. Redaktørkommentar til “Rondablikksoga”, 22. november 2019:

<https://www.dolen.no/meninger/2019/11/24/Kommentar-Derfor-har-vi-skrevet-Rondablikksoga-20461446.ece>

Et utvalg andre saker:

Leserinlegg fra UDI etter publisering:

<https://www.dolen.no/meninger/2019/12/21/Regiondirekt%C3%B8ren-i-UDI-etter-D%C3%B8lens-artikkelserie-Kan-noe-lignende-skje-igjen-20677324.ece>

Kontrollutvalget i Nord-Fron kommune vurderer å se på hva som skjedde i forbindelse med brakkebrann:

<https://www.dolen.no/nyheter/2019/12/02/Kontrollutvalget-vurderer-%C3%A5-se-p%C3%A5-hva-som-skjedde-i-forkant-av-brakkebrannen-p%C3%A5-Rondablikk-20515746.ece>

Kontrollutvalgets avgjørelse:

<https://www.dolen.no/incoming/2019/12/04/Kontrollutvalget-g%C3%A5r-ikke-videre-med-brakkebrannsaken-20542993.ece>

Eier av Rondablikk sendte mail til kilder og redaksjonen i Dølen i etterkant av publisering, 30. november 2019:

<https://www.dolen.no/nyheter/2019/11/30/Eier-av-Rondablikk-sendte-mail-til-flere-med-beskjed-om-forbud-mot-%C3%A5-komme-inn-p%C3%A5-arrangement-og-p%C3%A5-hotellet-20506769.ece>

Rondablikk-kjøper sikta for underslag:

<https://www.dolen.no/nyheter/2019/11/01/Rondablikk-kj%C3%B8per-siktet-for-underslag-av-30-millioner-kroner-Advokat-fra-Ringebu-forsvarer-mannen-20305000.ece>

Salgsannonse på Rondablikk ligger ute, 6. september 2019:

<https://www.dolen.no/nyheter/2019/09/06/Rondablikk-hotell-ligger-igjen-ute-for-salg-Interessen-er-stor-19876590.ece>

Rondablikk stenger dørene, og hotellsjefen styrer hotellet fra kjøkkenbordet, 24. oktober 2019:

<https://www.dolen.no/nyheter/2019/10/24/Rondablikk-er-stengt-hotellsjefen-administrerer-fra-kj%C3%B8kkenbordet-20237723.ece>

Rondablikk-eiendommer splittes opp, 14. november 2019:

<https://www.dolen.no/nyheter/2019/11/14/Slik-splittes-Rondablikk-eiendommen-opp-i-flere-hyttetomter-20397488.ece>

Ansatte ved Rondablikk begjærer hotellet konkurs, 14. november 2019:

<https://www.dolen.no/nyheter/2019/11/14/Tilsette-begj%C3%A6rer-hotellet-konkurs-20391069.ece>

Rondablikk blir akuttmottak “over natta”, 22. oktober 2015:

<https://www.dolen.no/nyheter/2015/10/22/Akuttmottak-over-natta-11715274.ece>

Flytting av akuttmottak fra Rondablikk blir sak i kommunestyret, 23. november 2015:

<https://www.dolen.no/nyheter/2015/11/23/Fr%C3%A5-hotell-til-brakkerigg-11842890.ece>

Bråk på akuttmottaket, 25. november 2015:

<https://www.dolen.no/nyheter/2015/11/25/Br%C3%A5k-p%C3%A5-asylmottak-11847875.ece>

Akuttmottaket avvikles, 27. november 2015:

<https://www.dolen.no/nyheter/2015/11/27/Avvikler- asylmottaket-11861021.ece>

Hotelldirektøren forlater Rondablikk, 29. april 2016:

<https://www.dolen.no/nyheter/2016/04/29/Rondablikkdirekt%C3%B8ren-byter-hotell-12669202.ece>

Driftsselskap melder oppbud, 14. mai, 2016:

<https://www.dolen.no/nyheter/2016/05/14/Melder-oppbud-p%C3%A5-Rondablikk-12735762.ece>

Brakkene kommer til Rondablikk,

Brakkene brenner, 3. januar 2017:

<https://www.dolen.no/nyheter/2017/01/03/Brann-p%C3%A5-Rondablikk-14008246.ece>

Ansatt til sak mot hotelleier, 11. september 2018:

<https://www.dolen.no/nyheter/2018/09/11/Lars-Steffen-til-sak-mot-Rondablikk-etter-at-hotellet-vart-asylmottak-over-natta-17490245.ece>

Frifinnelse for hotelleiere i retten, 18. oktober 2018:

<https://www.dolen.no/nyheter/2018/10/18/Full-frifinning-for-Moe-og-R%C3%B8ssland-17714440.ece>